

grændsende Sandsynlighed for, at vi kunde opnaae en bedre og lykkeligere Ordning. Ja, man kan strax gjøre den Indvending, dette er ikke fornødent; det er muligt, vi komme til at nøies med den samme Ordning, men vi maae gjøre et Forsøg paa at faae en bedre; dertil svarer jeg: det er Selvsbedrag, vi kunne umulig faae den samme Ordning; det kan gjerne skee, at, efterat der er indledet Forhandlinger, blive vi dog nødt til tilfaldt at tage den samme Ordning, men saa er det ikke den samme, efter mit Begreb er jeg altid i en slettere Stilling ligeoverfor en Sag, jeg nødvendigheden maa finde mig i, end ligeoverfor en Sag, jeg med nogen Frihed kan gaae ind paa. Den samme Ordning kunde vi umulig komme tilbage til, naar vi forkaste den nærværende; vi kunde komme til en slettere og til en bedre, jeg veed ikke hvilken, men om en slettere maae vi ikke tale; men vi maae tale om, hvorvidt vi have nogen Visshed eller en indtil Visshed grændsende Sandsynlighed for at faae en bedre og lykkeligere Ordning. De Mænd, som have talt mod Antagelsen af det kongelige Budskab, og for hvem jeg forresten nærer den allerstørste Agtelse, antog det jo selv, at man maatte oplyse vort Diplomatie bedre om Sagens Sammenhæng, for at det atter kunde oplyse Ulandet bedre. Jeg maae nødes til at holde fast ved denne Anskuelse af Sagen, at det dog ikke i Gæt og Alt er et indenlandst Spørgsmaal, og at vi til en vis Grad maae forviise os om et Samtykke fra Ulandet; det maa jeg holde fast ved, og jeg maae altsaa spørge: Er denne Ordning, som foreligger, en uheldig Ordning, og hvad har saa givet Anledning til, at det er kommet i denne uheldige Stilling, og jeg kan saa virkelig kun tænke mig Muligheden af, at Hs. Majestæts Ministre have i høi Grad ladet det mangle paa pligtigfyldig Opmærksomhed, at de fra Begyndelsen af have været blinde for Faren ved den Vej, som de sloge ind paa, at de ere komne til Noget, som de ikke burde være komne til, og det paa Grund af deres Nagtsomhed; men, selv om dette var Tilfældet, er der saa dog ikke noget meget sandt i hvad den ærede Folkethingsmand for Frederiksborg Amts 4de Valgfreds (Madvig) sagde, at han var overbevist om, at, hvad der ikke tidligere

var Nødvendighed, er nu blevet en Nødvendighed; vi kunne beklage, at det er blevet Nødvendighed, vi kunne beklage, at Ministeriet ikke faae klarere fra Begyndelsen af; men er det nu en Nødvendighed, og det vide vi — saavidt jeg forstod den ærede Folkethingsmand fra Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad), antager han det ogsaa — saa kunde vi beklage det men ikke uden videre skaffe den tilside, og jeg tør da spørge, i hvilken Stilling maa vi troe at vort Diplomati vilde komme, naar det nu skulde søge at modarbejde dette, skulde søge at redressere Sagen; jeg troer altid, at det er vanskeligere at redressere en Sag end at bringe den paa det rette Standpunkti fra Begyndelsen af, naar man fra Begyndelsen har det rette Greb paa Tingene. Jeg troer ikke, der er megen Sandsynlighed for, at det vilde lykkes os at bringe Sagen i en bedre Stilling; men der er et andet Tilfælde, som vi kunne tænke os, forudsat at Ministeriets Opfattelse af denne Sag er paavirket af Ulandets Opfattelse, nemlig, at Ministeriet har ladet sig overliske i denne Sag, at Ulandet havde givet Anledning til directe eller indirecte, at Ministeriet er kommet ind paa denne Opfattelse; Opfattelsen maatte altsaa være Ulandet klar, og Ministeriet havde ikke lagt Mærke til, hvilke Farer der vare derved; men, hvis dette var Tilfældet, hvis der kunde være Tale om en saadan Overlivelse i denne Sag, har man saa noget Haab om, at vort Diplomati kunde gjenoprette det, har man noget Haab om, at Ulandet vilde tage det i sig igjen, maatte man ikke meget snarere troe, at, hvis en saadan Overlivelse var tilstede, vilde Ulandet afvise det Hele og trække sig tilbage? Jeg seer virkelig ikke nogen synderlig Udfigt til, at det kan lykkes vort Diplomati ved fornyede Forestillinger hos fremmede Magter at bringe denne Sag i en bedre og lykkeligere Stilling. Det er muligt, at det kan naaes, jeg tør ikke benægte det; men jeg troer ikke, vi have Visshed eller en til Visshed grændsende Sandsynlighed derfor. Vi ere ikke saa visse i denne Sag, at vi af denne Grund kunde afvise den Ordning, som nu foreligger, og hvad der saaledes har en vægtig Betydning for mig, idet jeg overveier denne Sag, nemlig Hensynet til hvad dog det danske Folks Liv og Trang